

sabbato sancto

Thc supn. dyabolū cruce. Osee 13.

ad vespervas

VŠEOBECNÉ POKYNY

Během velikonočního tridua se bratři mohou modlit běžné oficium podle Římského breviáře, nebo na celé triduum (tj. od Zeleného čtvrtka ráno až po nešpory Bílé soboty včetně) přejít na upravený dominikánský ritus. Rozsah officia se řídí platným kanonickým právem, tj. bratři jsou v obou případech vázáni modlit se pouze jednu malou hóru.

Následující rubriky se uplatňují po celé triduum:

- ◆ *Slavení officia předsedá představený a pravý chór je první, i když na něj nepřípadá jejich týden.*
- ◆ *Před oficiem ani po oficiu se neříkají žádné modlitby, bratři se potichu modlí;*
- ◆ *Začátek: na znamení představeného se všichni otočí čelem k oltáři a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se chóry otočí čelem k sobě a kantor začne antifonu prvního žalmu;*
- ◆ *Před antifonou prvního žalmu si bratři nasadí kapuce. Sundají si je až na antifonu k Benedictus/Magnificat resp. závěrečnou modlitbu. Dále si kapuci sundávají lektori na čtení a kantorů na inchoace a responsoria;*
- ◆ *Při psalmodii chóry střídavě stojí a sedí jako obvykle;*
- ◆ *Na konci žalmů ani v responsoriích se neříká Sláva Otci;*
- ◆ *Při malých hórách a kompletáři se psalmodie recituje či zpívá polohlasem, to jest jen tak hlasitě, aby bylo v druhém chóru rozumět;*
- ◆ *Vynechává se invitorium, hymny a krátká čtení včetně responsorií;*
- ◆ *Po čteních v matutinu ihned navazuje responsorium;*
- ◆ *Modlitbu Otče náš se bratři modlí potichu (pokud je předepsána);*
- ◆ *Při oracích se neříká výzva Modleme se, vynechává se konkluze, neodpovídá se Amen;*
- ◆ *Vynechává se požehnání, neříká se Jděte v pokoji ani Dobrořečme Pánu;*
- ◆ *Neříká se De profundis, není průvod se Salve.*

Úpravy temných hodiněk oproti Officiu Hebdomadae Sanctae (ed. Fernández 1965), provedené ad experimentum:

- ◆ *počet žalmů v ranních chválách snížen na tři,*
- ◆ *zkrácena psalmodie,*
- ◆ *nabídka variantních cyklů čtení.*

SABBATO SANCTO – AD VESPERAS

Na znamení představeného se bratři otočí čelem ke svatostánku či kříži a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se oba chóry otočí čelem k sobě, bratři si zahálí hlavy kapucemi a kantor začne antifonu.

A.1

H ódi-e afflíc-tus sum valde, sed cras solvam víncu-la me-a.

VIII G

Æ.1 Dnes jsem velmi sklíčen, || ale zítra rozvážu svá pouta.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípíam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Věřil jsem, proto smím teď říci: * „Velice byl jsem ponížen!“

S úzkostí jsem si říkal v duchu: * „Věřu, je každý člověk lhář!“

Čím nyní odvděčím se Pánu * za všechno, co mi prokázal?

Do rukou vezmu kalich spásy * a jméno Páně oslavím.

Vyplním sliby dané Pánu * před jeho lidem veškerým.

Příliš je drahá v očích Páně * smrt těch, kdo jsou mu oddáni.

Ó Pane, jsem tvůj věrný sluha, † tvůj sluha, syn tvé služebnice, * tys moje pouta rozvázal.

Děkovnou obět přinesu ti * a jméno Páně vzývat chci.

Vyplním sliby dané Pánu * před jeho lidem veškerým,

zde na nádvoří domu Páně, * v tvém středu, Jeruzaléme.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antífona.

A.2

Cum his qui odérunt pacem eram pa-cí-ficus: cum loquébar

il-lis, impugnábant me gra-tis.

VIII G

Æ.2 Byl jsem pokojný vůči těm, kdo nenávidí pokoj; †||
když jsem k nim mluvil, | bez příčiny mě nenáviděli. (Ps 119,7)

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer
clamávi: * et **exaudí**vit me.

Dómine, líbera ánimam meam
a lábiis iníquis, * et a lingua
dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur
tibi * ad linguam **dolósa**m?

Sagíttae poténtis **acútæ**, * cum
carbónibus **desolatóriis**.

Heu mihi, quia incolátus meus pro-
longátus est: habitávi cum habitán-
tibus **Cedar**: * multum íncola fuit
ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem,
eram **pacíficus**: * cum loquébar
illis, impugnábant me **gratis**.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

K Pánu jsem volal, když jsem trpěl
útskem, * a **on mě** vyslyšel.

„Vysvoboď, Pane, duši od úskoč-
ných **úst**, * jazyka **lživého!**“

Co za to dostaneš, co sklidiš **nádav-**
kem, * ty **lživý jazyku?**

Jen z pevné ruky bojovníka břit-
ký **šíp**, * uhlíky z **kručinek**.

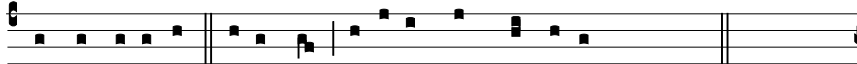
Běda, že mezi Moschy musím **pře-**
bývat, * ve **stanech kedarských!**

Přesprlíš dlouho bydlím už sám
vprostřed **těch**, * kdo **nenávidí**
mír!

Já mluvím o pokoji, mluvím o prá-
vu, * a **oni chtějí** boj.

Neříká se Sláva Otcí, opakuje se antífona.

A.3

VIII G

A b homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Æ.3 Osvobod' mě, Pane, || od bezbožníků.

(cf. Ps 58,2)

Psalmus 139

Éripe me, Dómine, ab hómine **mal**o: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in **corde**: * tota die constituébant **prælia**.

Acuérunt linguas suas sicut ser-
péntis: * venénium áspidum sub
lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu
peccatóris: * et ab homínibus
iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gres-
sus **meos**: * abscondérunt supérbi
láqueum **mihi**:

Et funes extendérunt in láque-
um: * iuxta iter scándalum po-
suérunt **mihi**.

Dixi Dómino: Deus meus es **tu**: *
exáudi, Dómine, vocem depreca-
tiónis **meæ**.

Dómine, Dómine, virtus salútis
meæ: * obumbrásti super caput
meum in *die belli*.

Osvobod' mě, Pane, od člověka **zlé**-
ho, * chraň mě *před násilníkem!*

Před těmi, kdo v srdci zamýšlejí
zlobu, * denně *rozněcu*jí svár.

Nabroušeny mají jazyky jak **hadi**, *
v jejich *ústech zmi*jí jed.

Vytrhni mě, Pane, z ruky bez-
božného, † chraň mě před ná-
silníkem, * před těmi, kdo chtějí
podrazit *mi nohy!*

Pyšní potají mi nastražují *léčky*, † zlí
mi nastavují **sít**, * pasti podle cesty
pod *nohy mi kladou*.

Denně říkám Pánu: Jenom ty jsi
Bůh můj! * Pane, *slyš mé žaloby!*

Pane, tys můj vladař a má jistá **po**-
moc, * v boji *jsi mé hlavy* štít.

Nepovoluj, Pane, tužbám bez-
božníka, * jeho *úmysly* mu zmař!
Ať netyčí hlavu, kdo mě obkličují! *
Zloba jejich rtů ať postihne je *samy!*

Pán ať žhavé uhlí na hlavu jim
chrlí, * uvrhne je do jam, z kte-
rých *nepovstanou!*

Žádný tlučhuba ať v zemi neobsto-
jí * náhlé neštěstí ať násilníka **stihne!**

Ne tradas me, Dómine, a desiderio meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte *exalténtur*.

Caput circúitus eórum: * labor labiórurú ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem deíccies eos: * in misériis *non subsístent*.

Vir linguósus non dirigétur in **terra**: * virum iniústum mala cápiet *in intéritu*.

Cognóvi quia fáciét Dóminus iudícium ínopis: * et *vindíctam páuperum*.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini **tu**: * et habitábunt recti cum *vultu tuo*.

Omittitur Gloria.

Poznal jsem, že Pán se staví za **chudáka**, * hájí *právo ubohých*.
Tvoje jméno chválí jenom **spravedliví**, * před tvou tváří dlí, jen *kdo jsou poctiví*.

Neříká se Sláva Otci.

A.3

A b homínibus iníquis líbera me, Dómine.

⌘.3 Osvobod' mě, Pane, || od bezbožníků.

A.4

Custódi me a láque-o quem sta-tu-é-runt mihi: et a scánda-lis operánti-um iniqui-tá-tem. *Ps. VIII G*

⌘.4 Ochraň mě před léčkou, kterou mi nastražili, ||
před pastmi, které mi strojí, kdo pašou jen křivdy!

(Ps 140,9)

Psalmus 140

Dómine, clamávi ad te, exáudi **me**: *
inténde voci meæ, cum clamávero
ad te.

Dirigátur orátio mea sicut in-
cénsum in conspéctu **tu**o: * ele-
vátio mánuum meárum sacri-
ficiu*m* *vespertínum*.

Pone, *Dómine*, custódiam ori
meo: * et óstium circumstántiæ
lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba
malítíæ, * ad excusándas excu-
satiónes *in peccátis*.

Cum homínibus operántibus iniqui-
tátem: * et non comunicábo cum
eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in miseri-
córdia, et increpábit **me**: * óleum
autem peccatóris non impínguet
caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in
beneplácitis *eórum*: * absórpti sunt
iuncti petræ *iúdicis eórum*.

Audient verba mea quóniam po-
tuérunt: * sicut crassitúdo terræ
erúpta est *super terram*.

Dissipáta sunt ossa nostra secus
inférnum: * quia ad te, *Dómine*,
Dómine, óculi mei: in te sperávi,
non áuferas *ánimam meam*.

Custódi me a láqueo, quem sta-
tuérunt **mihi**: * et a scándalis
operántium *iniquitátem*.

Pane, za tebou volám, na pomoc
pospěš, * uslyš můj hlas, když tebe
se *dovolávám!*

Obětním dýmem buď před te-
bou modlitba **moje**, * obětí ve-
černí moje *vztažené ruce!*

Postav, *Pane*, k mým ústům ochran-
né **stráž**e, * k bráně mých rtů svou
spolehlivou hlídku!

Nenech mé srdce, aby se klonilo
ke zlu, * nedopusť, abych prove-
dl *nějakou špatnost*

ve spolku s lidmi, kteří jen bezprávi
činí; * z jejich pamlsků ani *okusit*
nechci!

Poctivý ať si mě bije, zbožný ať
káže, † olejem hříšných však
hlavu si pomazat **nedám**. * Přes
jejich zlobu má modlitba *zůsta-
ne stálá*.

A kdyby jednou svým soudcům do
rukou **padli**, * potom ať slyší, jak
laskavá jsou *moje slova*.

Tak jako pod pluhem kamínky
vyorané * u jícnu podsvětí roz-
sety jsou *jejich kosti*.

Já však, *Pane*, stále jen za tebou **hle-
dím**, * k tobě se utíkám, nenech *zajít*
můj život!

Ochraň mě před léčkou, kterou
mi nastražili, * před pastmi,
které mi strojí, kdo pášou *jen*
křivdy!

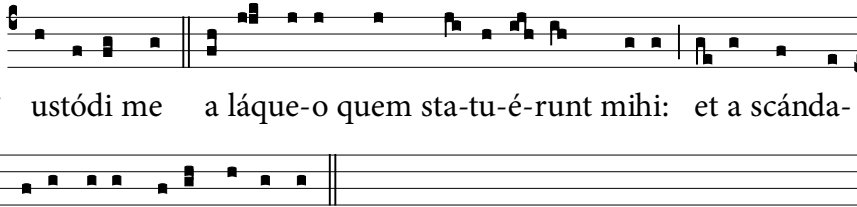
Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláríter sum ego *donec* **tránseam**.

Omittitur Gloria.

Do vlastních sítí ať bezbožní všichni **padnou**, * zatímco já svou cestou **půjdu si dále**.

Neříká se Sláva Otcí.

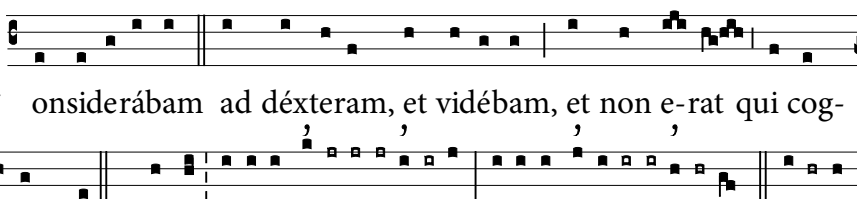
A.4

Custódi me a láque-o quem sta-tu-é-runt mihi: et a scánda-
lis operánti-um iniqui-tá-tem.

A.4 Ochraň mě před léčkou, kterou mi nastražili, ||
před pastmi, které mi strojí, kdo pášou jen křivdy!

A.5

Considerábam ad délixteram, et vidébam, et non e-rat qui cog-
nósceret me. *Ps. VIIa*

A.5 Pohlédnu vedle sebe vpravo, ||
není tu, kdo by chtěl mě chránit.

(Ps 141,5)

Psalmus 141

Voce mea ad **Dóminum clamávi**: *
voce mea ad **Dóminum deprecátus**
sum:

Effúndo in conspéctu eius ora-
tiónem **meam**, * et tribulatió-
nem ante **ipsum pronúntio**.

In deficiéndo ex me **spíritum**
meum, * et tu cognovísti **sémitas**
meas.

Velikým hlasem **k Pánu volám**, * o
milost nahlas **Pána prosím**.

Vylévám před ním **svoje nářky**, *
svěřuji se mu **se svou bídou**.

I když můj duch už **ve mně chřad-**
ne, * ty přesto znáš mou **každou**
stezku.

Na cestě, **po které já kráčím**, *
tajně mi **nastražili léčku**.

In via hac, qua **ambulábam**, *
abscondérunt **láqueum mihi**.

Considerábam ad **déxteram**, **et**
vidébam: * et non erat qui **cognó-**
sceret me.

Périit **fuga a me**, * et non est qui
requírat **ánimam meam**.

Clamávi **ad te, Dómine**, * dixi: Tu
es spes mea, pórtio mea in **terra vi-**
véntium.

Inténde ad deprecatió**nem**
meam: * quia humiliátus sum
nimis.

Líbera me a **persequéntibus me**: *
quia confortáti sunt **super me**.

Educ de custódia **ánimam meam**
ad confiténdum **nómini tuo**: *
me exspéctant iusti, donec re-
tríbuas mihi.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Pohlédnu vedle **sebe vpravo**: * není
tu, kdo by **chtěl mě chránit**.

Nikde už nemám **útočiště**, * ni-
kdo už nedbá **na můj život**.

Proto já, Pane, k tobě **volám** † a ří-
kám: Tys mé **útočiště**, * ty jsi můj
úděl **v zemi živých!**

Slyš moji **úpěnlivou prosbu**, *
neboť jsem velmi **zbědovaný**.

Ochraň mě od mých **stihatelů**, * na
jejich **přesilu** jsem **slabý**.

Vyved' mě šťastně **ze žaláře**, *
abych tvé jméno **mohl chválit!**

Poctiví **přidají se ke mně**, * když ty
mi **osvědčíš svou přízeň**.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antifona.

Bratři si sundají kapuce.

Ad Mag.

Principes sacerdotum et pha-ri-sæ-i muni-erunt sepúlcrum,
 signantes lápidem, cum custódibus. *Cant.* Magní-fi-cat * ánima me-a
 Dóminum, *Cant. Ig*

✠. Velekněží a farizeové zajistili hrob tím, ||
 že zapečetili kámen a postavili stráž.

(Mt 27,62.66)

Canticum Beatæ Mariæ Virginis

Et exsultávit spíritus meus * in
 Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ
suæ. * Ecce enim ex hoc beátam me
 dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui po-
tens est, * et sanctum nomen
eius.

Et misericórdia eius in progénies et
 progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, *
 dispérsit supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes de sede * et exal-
 távit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis * et
 dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * re-
 cordátus misericórdiæ suæ.

Velebí má duše Pána * a můj duch
 plesá v Bohu, mém Spasiteli,

že shlédl na svou nepatrnou
služebnici: * Hle, od této chvíle
 mě budou blahoslavit všechna
 pokolení,

že mi učinil veliké věci ten, který je
mocný; * jeho jméno je svaté

a jeho milosrdenství od poko-
 lení do pokolení * k těm, kdo
 se ho bojí.

Prokázal sílu svým ramenem, *
 rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí
pyšně,

mocné ~ svrhl z trůnu *
 a ponížené повýšil,

hladové nasytil dobrými věcmi *
 a bohaté propustil s prázdnu.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in sæcula.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Ujal se svého služebníka Izraele, * pamatoval na své milosrdenství,

jak slíbil našim otcům, * Abrahámovi a jeho potomkům na věky.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antifona.

Oratio

Poté ihned navazuje modlitba, bez výzvy Modleme se, bez konkluze a bez odpovědi Amen. Zpívá se obvyklým nápěvem orace.

Bratři přitom dělají hlubokou úklonu.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam † pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium ° et crucis subíre torméntum. †

Shlédni, prosíme, Bože, na tuto svou rodinu, † pro niž se náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat do rukou hříšníků ° a dát se ukřižovat. †

Bratři chvíli setrvají v modlitbě a poté se v tichosti rozejdou.

Ad usum internum

© Provincia Bohemiæ Ordinis Prædicatorum, Pragæ, 2012

Locuples composuit